

Lite om Mikael Arinder

Vem är jag?

Jag är en fågelfotograferande och fågelskådande kemist med hjärtat i Skåne. Född 1964, och fågelintresset väcktes redan under fältbiologtiden i Osby. Sedan dess har fågelskådning varit en självklar del av mitt liv, och fågelfotografering ligger mig extra varmt om hjärtat! Numera skådar jag mest i Skåne, men drar gärna ut på skådarresor utomlands så fort chansen dyker upp. Till vardags har jag en ledande roll inom forskning och utveckling i läkemedelsbranschen. Jag bor i Kävlinge, där livet också rymmer en förkärlek för vinprovning och fotbollskvällar. Engagemanget i SkOF har följt mig genom åren — jag har suttit i styrelsen i flera omgångar (1990–95, 2000–04 och sedan 2021), var ordförande 2024–26. Jag håller i föreningens hemsida som webmaster, sitter med i Anser-redaktionen, och har gjort digitaliseringen av 50 årgångar av årsboken *Fåglar i Skåne*. Dessutom jobbar jag som reseledare för fågelfotoresor för AviFauna Naturresor. Där får jag möjlighet att kombinera två favoritintressen: fågelfotografering och resor.

Varför vill jag engagera mig i SkOF?

För mig handlar fågelskådning om glädje, gemenskap och nyfikenhet. Jag älskar att inspirera andra att upptäcka den där känslan av att stå ute i fält och plötsligt få syn på något oväntat — eller lära sig en ny detalj som gör skådningen ännu roligare.

Jag skriver gärna om mina erfarenheter, både i *Anser* och på SkOF:s hemsida, och var initiativtagare och huvudredaktör till boken *Skånsk Skådarguide*. I början av 90-talet drog jag i gång SkOF:s måndagskvällar i Lund, och har också lett flera skådarresor till främmande länder för SkOF-res.

Vad vill jag utveckla inom SkOF

SkOF står stadigt på tre ben: forskning, skådning och fågelskydd. Själv brinner jag lite extra för skådningen och vill bidra till att ännu fler hittar ut — oavsett om det är första gången med kikare, eller om man redan är en van skådare. Jag ser gärna att exkursioner och studiecirkel fortsätter att drivas av våra lokala klubbar, där det lokala engagemanget och kunskapen är som allra starkast.

Mitt bästa skådartips

Ge dig ut till kusten när vinden blåser från väst och testa havsfågelskådning! Det är både knepigt och spännande, och chansen att få syn på ovanliga arter är större än man tror.

Mitt bästa skådarminne:

Sommaren 2021 åkte jag och några skådarkompisar norrut, till midnattssolens och gammelskogarnas land. En natt vid tvåtiden stod vi på Suorsapakka, ett litet berg utanför Pajala, omgivna av storslagen gammelskog. Och där, med bara några hundra meters mellanrum, sjöng tre blåstjärtar! Ett ögonblick jag sent kommer glömma. Och som om inte det var nog, fick jag bara några dagar senare, och inom loppet av några timmar, se och fotografera tre svenska häckfåglar som länge stått högt på min önskelista: nordsångare, tallbit och järpe. En resa som satte djupa avtryck!